ráðsins hjer með veita tjeðum búfræðingi aðrar 200 kr. fyrir yfirstandandi ár af fje því, er getur um í 10 gr. C. 5. fjárlaganna. **63** 25. apríl.

Þetta er tjáð yður, herra amtmaður, til þóknanlegrar leiðbeiningar, og hefi jeg í dag sjálfur tilkynnt sýslumanninum í Húnavatnssýslu þennan úrskurð minn.

— *Brjef* landshöfðingja *til stiptsyfirvaldanna um* styrk handa barnaskólum — Eptir að hafa meðtekið álit stiptsyfirvaldanna frá 21. f. m. um bónarbrjef er hingað höfðu komið um styrk af 1300 kr. þeim, er með 13. gr. C 6 fjárlaganna eru veittar barnaskólum fyrir árið 1879, hefi jeg af þessu fje veitt eptirnefndar upphæðir: **64** 25. apríl.

1, barnaskólanum í Flensborg í Álptaneshr.. 300 kr.
2, —— - Vatnsleysustrandarhr. . 200 —
3, —— á Eyrarbakka . . . . 200 —

Þetta er hjer með tjáð yður, til þóknanlegrar leiðbeiningar, og birtingar fyrir hlutaðeigöndum, er jeg bið afhentar hjálagðar jarðabókarsjóðsávísanir á ofannefndar upphæðir.

— *Brjef* landshöfðingja *til Halldórs yfirkennara Friðrikssonar um* viðgjörðina við dómkirkjuna. — Í þóknanlegu brjefi frá 26. þ. m. hafið þjer, herra yfirkennari, samkvæmt ályktun á fundi, er þjer sem alþingismaður Reykvíkinga höfðuð kallað saman, skorað á mig, að jeg vildi leggja fyrir Jakob trjesmið Sveinsson, er stendur fyrir aðgjörð á dómkirkjunni, «að taka þann mann sjer til aðstoðar og umráða við steinsmíðina, sem «ætla mætti að fullt skynbragð bæri á húsagjörð úr steini, og hefði áður að þeim starfað. eða að öðrum kosti: **65** 30. apríl.

að jeg ljeti «hætta við kirkjusmíð þessa, unz alþingi í sumar gæti sagt, hvort að aðgjörð «sú, sem nú virðist fyrirhuguð á kirkjunni, sje samkvæm því, sem það hafi ætlazt til, «að yrði gjörð á henni, án þess þó að Reykjavíkurbúum standi nokkur kostnaður «af því».

Fyrir því vil jeg tjá yður til þóknanlegrar leiðbeiningar það, er hjer segir:

Samningur sá, er samkvæmt brjefi ráðgjafans frá 15. ágúst f. á. (stjórnartíð. B. 128) var gjörður við Jakob trjesmið Sveinsson, eptir að öllum smiðum hjer í bœnum hafði verið boðið verk þetta, en hann einn tjáði sig fúsan til að taka smíðið að sjer, hefir nákvæmlega til tekið, hvernig verkið skuli leyst af hendi og áskilið að kirkjan, þegar verkið sje fullbúið, skuli afhent með löglegri úttekt, og að hið umsamda verkkaup fyrst þá verði fullborgað, er búið sje á áminnztan hátt að gjöra út um það, hvort verkið sje viðunanlega af hendi leyst samkvæmt samningnum. Það er því auðvitað, að landshöfðingja vantar heimild til að skipa yfirsmiðnum, hverja menn hann skuli hafa sjer til aðstoðar við smíðið, en úttektarmennirnir verða á sínum tíma að dœma um það, hvort verkið sje traustlega og óaðfinnanlega af hendi leyst, og mun það varða yfirsmiðnum ábyrgð, ef þá koma fram gallar á smíðinni, annað hvort af því að verkamenn þeir, er hann hefir haft sjer til aðstoðar, ekki hafa borið skynbragð á vinnu sína, eða af öðrum ástœðum. Á hinn bóginn mun yður kunnugt, að Jakob trjesmiður Sveinsson hafi með miklum kostnaði gjört tilraun til að ráða sjer til aðstoðar útlendan steinsmið, og hefir hann, þegar þessi tilraun misheppnaðist, tjáð mjer, að hann hafi gjört ráðstöfun til að fá svo fljótt sem unnt er annan steinsmið frá útlöndum.

65 30. apríl. Að láta hætta við aðgjörðina þangað til alþingi kemur saman í sumar, myndi vera slíkt samningsrof af hálfu hins opinbera, að það myndi geta bakað því talsverðar skaðabœtur, og í annan stað myndi það varna því, að aðgjörðin yrði búin á þessu sumri. Slík ráðstöfun virðist mjer því jafn ótiltœkileg, sem hún er ástœðulaus.

66 30. apríl. — *Brjef* landshöfðingja *til amtmannsins yfir suður og vesturumdœminu um* landskuldarlinun — Eptir að hafa meðtekið þóknanlegt brjef yðar, herra amtmaður, frá 28 þ. m. og fylgdu því tillögur umboðsmanns Kirkjubœjar og Þykkvabœjar klausturs-jarða viðvíkjandi bónarbrjefum þeim, er til hans höfðu komið um, að sá tími yrði lengdur, sem linun fengist í eptirgjaldinu, er veitt hafði verið einstöku ábúöndum síðustu árin, vil jeg hjer með þjónustusamlega tjá yður til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeigöndum.

Linun þá, í jarðaafgjaldi ábúandanna á umboðsjörðunum Fagurhlíð, Uppsölum og Dalbœ, sem veitt var í brjefi mínu frá 19. desember 1876, finn jeg enga ástœðu til að lengja fremur en til er tekið í áminnztu brjefi.

Aptur ámóti veitist ábúöndunum á Slýum, Einari Ólafssyni og Sveini Sveinssyni, samkvæmt tillögum yðar, herra amtmaður, og umboðsmannsins, í 3 ár frá næstkomandi fardögum hin sama linun á jarðarafgjaldi, sem þeim var veitt í brjefi mínu 19. desember 1876, sem sje fyrir hvorn þeirra 25 al., og sje helmingur þeirra reiknaður eptir meðalverði verðlagsskrárinnar og helmingurinn með 16 aur. fyrir hverja alin. Sömuleiðis veitist ábúandanum á Eystri Lýngum, Ólafi Sveinssyni, sem með brjefi dagsettu 14. október 1875 hafði fengið afgjaldið lækkað um 3 ár til næstkomandi fardaga alls um 30 al., helmingurinn af þessari afgjaldslækkun, eða alls 15 al. í 3 ár frá fardögum 1879 til fardaga 1882.

Jeg skal bœta því hjer við, að jeg er á sömu skoðun og þjer, herra amtmaður, að ekki sje ástœða til sem stendur, að taka til greina beiðni þá, sem ábúandinn á umboðsjörðinni Þverá hefir sent hingað um að fá eptirgjaldið lækkað sökum skemmda á túninu.

67 30. apríl. — *Brjef* landshöfðingja *til sýslumannsins í Skagafjarðarsýslu um* tekjuskatt manna, er enga atvinnu hafa. — Í brjefi frá 1. f. m. hafið þjer, herra sýslumaður, skýrt frá því, að 2 sýslubúar yðar hafi skorazt undan að greiða skatt samkvæmt lögum 14. desember 1877 af jarðeignartekjum sínum, annar sökum þess, að hann er öldungis farlama og allar tekjurnar, að upphæð 84 kr., gangi í forlagseyri með honum, hinn sökum þess, að hann enga atvinnu hefir, og þarf mest allar tekjur sínar, er hann telur 9 hundr. á landsvísu, eða í peningum 605 kr. 90 aura, í forlagseyri fyrir sig og konu sína. Þjer bendið á, að það muni vandkvæðum bundið, að heimfœra 8. grein nefndra laga ekki að eins á börn, «sem eru í foreldrahúsum eða á framfœri og enga atvinnu hafa», heldur einnig á aðra menn, er atvinnulausir eru, en ætlið, að ekki verði komizt undan þessu, og að þá megi samkvæmt 1. kap. framfœrslubálks Jónsbókar, samanbornum við 14. gr. tilskip. um spítala 27. maí 1746 telja 3½ hundrað á landsvísu skattlausan forlagseyri fyrir karlmann, en 2½ hundrað fyrir kvennmann.

Í 7. grein laga 14. desember 1877 er fyrirskipað að greiða skuli skatt af tekjum, til hvers svo sem þeim er varið, og þó þeim verði öllum varið hlutaðeigandi gjaldþegni og